

lighed til at sige en Gang tidligere i denne Sal, at Købstadforeningen vist næppe med fuld Føje kan betragtes som et Udtryk for den Stemning, som nu raader i de danske Købstæder. Dernæst mener jeg, at det af Beretningen om den paa Mødet førte Diskussion, hvoraf Eksemplarer ere blevne os tilstillede, maa siges at fremgaa, at der har været meget delte Meninger om denne Resolution, som endelig blev vedtagen med det Stemmetal, som er angivet af det ærede 1ste Medlem for 6te Kredts (Koch). Jeg vil navnlig tillade mig at henvise til Udtalelser, som ere faldne fra Borgmesteren for Helsingør, og man kan vel med saa meget større Styrke henvise til dem, som de ere fremsatte af en Mand, der selv staar som Repræsentant for en af de større Kommuner i Danmark. Naar man vil tillade, at Byraadets Medlemmer faa Lov til selv at vælge deres Formand, er jeg fuldt ud enig med ham i, at Ansvaret derfor skulle de Folk nok vide at tage. Jeg maatte maaske med Formandens Tilladelse have Lov til at oplæse blot en lille Smule af den nævnte Borgmesters Udtalelser paa Købstadforeningens Delegeretmøde angaaende Ansvaret. Han siger: „Det er meget muligt, at der kan være noget af frygte Hensyn til Valgretten, men jeg tror, at de Herrer, der holde saa stærkt paa, at Valgmaaden bør forandres i konservativ Retning, overse for meget eet Punkt, og det er Ansvaret. Min Erfaring siger mig, at Byraadets Medlemmer, de Borgere, som ere valgte til Medlemmer af Byrådet, have en meget stærk, indgaaende Følelse af deres Ansvar, og det er ikke blot lige over for, hvad der kan omsættes i Kroner og Øre, men de føle, at det er en ansvarsfuld Post, paa hvilken de befinde sig, de føle og handle under Indtrykket af dette Ansvar, og denne Ansvarsfølelse har sin store Betydning.“ Det er Udtalelser, som jeg fuldt ud kan tiltræde, og jeg er vis paa, at det nok skal vise sig at være rigtigt.

Naar det af begge de to foregaaende Talere er sagt, at den Kontrol, det Tilsyn, som Staten nu har gennem de kongevalgte Borgmestre, vil ved Forslaget, som det foreligger, indskrænkes, ja maaske helt bortfalde, vil jeg gerne have Lov at hen-

vise til, at Byraadens Beslutninger ere efter min Opfattelse i dette Øjeblik vistnok flere Indskrænkninger underkastede end nogen andens Beslutninger. Foruden at Byraadene altsaa have deres kongevalgte Borgmestre, skulle deres Beslutninger efter forskellige Circularer desuagtet gaa gennem Amtmanden, og endelig have vi, synes jeg, tilstrækkelige Indskrænkninger i Loven af 26de Maj 1868, idet der der henvises til, at Byraadet ikke uden Ministeriets Samtykke kan vedtage visse Udgifter paa det aarlige Budget. Med Formandens Tilladelse maatte jeg maaske oplæse, hvad der staar i § 20: „Uden Indenrigsministerens Samtykke kan Byraadet ikke noget Aar udskrive et højere samlet Skattebeløb end Gennemsnittet af det samlede Beløb af kommunale Skatter i de tre nærmest foregaaende Aar med Tillæg af en Femtedel, saaledes at det Beløb, som her ud over med Indenrigsministerens Samtykke i noget Aar udskrives, ikke medtages ved paafølgende Beregninger over de sidste tre Aars Gennemsnitsbeløb. Ej heller kan Byraadet uden Indenrigsministerens Samtykke forbruge af Kommunens Kapitalformue, afhænde eller pantsætte Kommunens faste Ejendomme eller erhverve nogen ny fast Ejendom, optage Laan af større Beløb eller paa længere Tid, end at de kunne tilbagebetales af det følgende Aars Indtægter, eller forny saadanne Laan eller vedtage en Forlængelse af den Tid, hvori de skulle afbetales.“ Jeg for mit Vedkommende synes, at de Indskrænkninger, som her ere satte for, hvad Byraadet kan vedtage, vilde være tilstrækkelig betryggende, selv uden at der er en kongevalgt Borgmester. Det maa jo vel erindres, at de Mænd, som sidde i en saadan kommunal Forsamling, have det fulde Ansvar og selv maa bære den Byrde med, som de ere med til at tage Bestemmelse om. — Naar det af det højtrædede 1ste Medlem for 6te Kredts i Anledning af den store Tilgang af Skatteydere, som der har været i Odense, blev fremhævet, at de mindste Skatteydere kun betale 12 Kr. hver, vil jeg gerne have Lov til at udtale, at min Opfattelse og min Erfaring paa dette Omraade, gaar i den Retning, at selv om en Mand efter sin Evne ikke kan